

Klockan är elva slagen. För eld och brand och fiendes hand bevare Gud
både stad och land ...

Text: Klockan är tio slagen. Timlåten.
Guds härliga milda mäktiga hand
bevare vår stad från eld och brand!
Klockan är tio slagen.

Väktarrop från Västerås. Nordiska museets arkiv.

Text: Klockan är tio slagen. Tornlåt.
Gud bevare vår stad från eld och brand
och tjuvars hand!
Klockan är tio slagen.

Timlåt sjungen i Strängnäs domkyrka i slutet av 1800-talet av
den siste torntutaren, Kalle Andersson. Den finns inspelad på
band 1965 efter hans son, Gunnar Sjögren, Bandhagen.

584.

Timlåten

585.

Tornlåt

586. Ekrothas-polska *Komp. av gubben Sjögren*

Ett fruntimmer, som hette Ekroth, var mycket pigg på att dansa.
Så fort hon kom, spelade gubben Sjögren upp denna polska.

587. Polska

Den första låten som morfadern lärde sig.

A handwritten musical score for a piece titled "587. Polska". The score is written on six staves of five-line music paper. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The notation is in a cursive, handwritten style. The first five staves contain the main melody, and the sixth staff contains a final, more complex section. The piece begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The melody is characterized by eighth and sixteenth notes, often beamed together, and includes various rests and phrasing slurs. The final staff ends with a double bar line and a decorative flourish.

Spelmanstämma i Julita midsommardagen 1959.

MELLAN + SLAGEN. FOLKET torsdag den 22 december 1966.

Lantzens julpolska - soldatglädje.

Fru Gerda Zetterlund, Katrineholm, sjunger faderns julpolska för upptecknaren Gustaf Wetter.

De gamla indelta soldaterna hade det sannerligen inte för fett i sina små soldattorp, i forna tider. Den enda rikedom i de flesta av dessa torp var en stor barnskara. Dock hade soldaterna och deras familjer det drägligt i jämförelse med statare och backstudesittare. Där rådde en fattigdom, som vi inte kan göra oss en föreställning om i nutidens välfärds-Sverige.

Soldaterna i Sörmland gjorde sina möten i Malmköping. Rustade med matsäck och rikligt med brännvin tågade de i väg och sjöng till Bellmansmelodien Venus Minerva (mera känd i våra dagar med texten "ja, må han leva ...") följande om varm försvarsvilja talande soldatmarsch:

Amen på psalmen,
nu tågar vi till Malmen,
där kanske vi får oss en sup eller två.
Å får vi inte dä,
så följer vi inte mä,
då stannar vi hemma med blanka gevär.

Beväringarna samlades sockenvis och tågade med de indelta soldaterna i täten. De hade socken - öknamn. En Sköldingehök var i regel sams med en Lerbogök. Men en Vingåkersvarg skulle ha stryk. Hade han inte gjort något sattyg, tänkte han nog ställa till det. Beväringarna från Vingåker var nog lite sturska och ansåg sig lite förmer än pojkar från de mindre socknarna. Och det kunde givetvis Österåkers korpar, Floda ävsingar, Vadsbro kottar, Vrena killingar, Stora Malms grisar, Sköldinge hökar, Husby-Oppunda getter, Julita rävar, Lerbo gökar, Blackstä grevar och Bettna löss (samtliga från Oppunda härad) inte tåla. Så blev det också, det hörde till "ordningen", blodiga bataljer vid marschen till Malmen, och det var förstas till stor del brännvinets fel, ty det flödade rikligen i alla socknar.

Några särskilt tappra fosterlandsförsvare var inte Vingåkers-vargarna. Där om vittnar följande soldatvisa, som jag upptecknat från Vingåker:

Långt från mitt hem och från hembygds stränder
vandrar jag nu över Malmheden fram.
Jag äter mitt bröd uti främmande länder,
nöjd med den lott, som försynen mig gav.

Det var inte måttliga "påfrestningar" de unga beväringarna från Vingåker fick utstå i Malmköping för 70 - 80 år sedan. De fick ju vara borta i "främmande land" fjärran från mamma och pappa i c:a tre veckor!

Soldaten Johan Alfred Lantz (1863 - 1919) från Adolfsbergs soldattorp under Lind i Sköldinge socken var en glad och lustig fyr. Han kunde sjunga och hade en ovanlig förmåga att kunna roa folk och sprida glädje omkring sig. Därför var han också väl sedd på alla kalas och tillställningar av olika slag. Så var det också något annat ovanligt med Lantz: Han var alltid nykter, fast det kanske ibland inte såg så ut.

I Lantzens soldattorp var det trångt om utrymmet men alltid trivsamt, pynat och fint. God och glad stämning rådde alltid i stugan. Särskilt var detta givetvis förhållandet vid juletid. Dagen före julaftonen, när allt började bli julfint, var Lantzen särskilt munter. Då slog han ihop händerna av glädje, när han såg hur rart det såg ut i den lilla stugan, och sjöng med särskild bravur denna julpolska:

Nu är det jula, för hej och hopp,
 för mor har nyss slutat baka.
 Å far han hugger en granetopp
 å sätter kärvar på taka.
 I kväll ska tändas de fyra juleljus,
 då dricker spelman ur farfars stora krus,
 å hela natta det vakas.

Denna polska sjöngs endast vid detta tillfälle. Melodien har jag upptecknat efter 78 - åriga fru Gerda Zetterlund, Götgatan 9, Katrineholm, dotter till Johan Lantz. Fru Gerda har liksom sin far sjungit i hela sitt liv. Om hon hädelsevis inte sjöng under sitt arbete i hemmet, trodde hennes nu avlidne make, att hon var arg.

Lyckliga de människor, som kan och vill sjunga!

Gubben Lantz hörde till den kategorin. Det gör förvisso också hans dotter Gerda.

Gustaf Wetter.

Fru Gerda Zetterlund besökte jag 3.1.1965.

Hon är född 20.10.1888 och har tjänat "piga" hos Klara och Carl Eric Ericson i Lind. Haken Gustaf Zetterlund arbetade på lådfabriken. Han dog 75 år gammal 1957. Gerda Zetterlunds farmor Lantz-Brita var storkokerska i Sköldinge. Lantzen hade polskan efter henne.

Vår älskade Mor och Mormor

Gerda Zetterlund
f. 20.10.1888

har i dag lugnt och stilla insomnat. Djupt sörjd och saknad av oss, syskon, övrig släkt och vänner.

Katrineholm den 3 febr. 1969

Gösta
Margit och Gunnar
Anita och Ove
Frank

Du var så god, Du var så glad
Du lämnar bara vackra minnen
Så svår ändå denna dag
Så sorgsna våra sinnen
Men tack för allt vad Du oss skänkt
Vi vet Du alltid på oss tänkt.

Jordfästningen äger rum i Nordanäskapellet, Katrineholm, torsdagen den 13 febr. kl. 14.00. Efter jordfästningen inbjudes till kaffe på SF-lokalen.

Gerda Zetterlund in memoriam.

Gerda Zetterlund, Götagatan 9, Katrineholm, var dotter till soldaten Johan Alfred Lantz från Adolfsbergs soldattorp under Lind i Sköldinge socken. Den gamle soldaten var en glad och lustig fyr och hade en ovanlig förmåga att genom sin sång och sitt lättsamma sätt kunna roa folk och sprida glädje och trevnad omkring sig.

Liksom sin far har Gerda Zetterlund glatt sin omgivning genom sång och glatt humör. Om hon händelsevis inte sjöng under sitt trägna arbete i hemmet, misstänkte hennes make, Gustaf Zetterlund - en betrodd man på gamla lådfabriken - att hon var arg. Efter hennes föredrag har jag bl.a. upptecknat Lantzens julpolska, som den gamle soldaten sjöng varje julafton, när det började bli helgfint i det lilla soldattorpet.

Nu sjunger inte Gerda Zetterlund mer. Jag tackar henne å mina egna och Spelmansförbundets vägnar för hennes värdefulla bidrag till vårt arkiv. Jag är tacksam för att jag fått träffa henne och fått ta del av hennes sångskatt.

Lyckliga de människor, som kan och vill sjunga.

Till dem hörde förvisso Gerda Zetterlund. Vila i frid!

Gustaf Wetter.

Johan Alfred Lantz hade Julpolska efter Lantz-Brita.

Text: Nu är det jula, för hej och hopp,
 för mor har nyss slutat baka.
 Å far han hugger en granetopp
 å sätter kärvar på taka.
 I kväll ska tändas de fyra juleljus,
 då dricker spelman ur farfars stora krus,
 å hela natta det vakas.

588. Lantzens-julpolska

The image shows a handwritten musical score for a piece titled "588. Lantzens-julpolska". The score is written on five staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The music consists of a single melodic line. The notation includes various note values such as quarter, eighth, and sixteenth notes, along with rests and bar lines. The piece concludes with a double bar line and a decorative flourish.

589. Utställningsvisan

syftar på utställningen i Stockholm 1897.

Text: Från gumman och barnen jag for till Stockholms
utställning så stor.
En matsäck mig gumman har gett
med pannkaka, fläsk, o så fett
och dito en plunta så rar,
nu ner till stationen det bar.
I en dankupé vilse jag gick
och sedan jag utställning fick.

Jag misstänker att detta är kuplett från en revy, ev.
Norrländer.

Fru Edith Söderbergh (Katrinä i Klövhälla) var närvarande hos fru Zetterlund vid uppteckningstillfället. Hon erinrade sig då följande Staffansvisa, som sjöngs i Valsta, Sköldinge, annandag jul.

Andante (gående, lugn marschtakt).

Text: Staffan han var en stalledräng.

Eder tackom vi så gärna

han vattna' sina fålar fem

allt för den ljusa stjärna.

Ingen dager synes än,

fast stjärnorna på himmelen de blänka.

590. Andante

The musical score is written on four staves. The first staff is the melody, starting with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). The second and third staves are accompaniment for the right and left hands, respectively, starting with a treble clef and a key signature of one sharp. The fourth staff is a bass line, starting with a bass clef and a key signature of one sharp. The piece concludes with a double bar line and a final chord.

De två sista takterna är säregna.

591.

Polska:

19.8.1966 upptecknade jag efter Erik Lindell (se 472 - 481)
 följande låt.

Erik Lindell spelade den med markerad rytm mycket fort.

Axel Andersson, Nyköping, spelar samma melodi.

Den 29.8.1967 hälsade jag på i Värmbolsstugan, St. Djulö, och träffade där fru Elisabeth Lindbom, Stockholm. Hon är syster till fru Vivan Granhammar. Elisabeth Lindbom trallade för mig följande låt, som hon kallade Morfars polska. Hennes morfar, torparen Anders Persson, Gnallen, Sköldinge, brukade spela polskan.

5991. Morfars-polska

The image shows a handwritten musical score for a piece titled '5991. Morfars-polska'. The score is written on four staves. The first staff contains the title and a treble clef. The second staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The music consists of a single melodic line with various rhythmic values, including eighth and sixteenth notes, and rests. The notation is somewhat informal, with some scribbles and corrections, particularly in the final measure of the fourth staff. The piece concludes with a double bar line and a final chord.

Jag hade inget notpapper med mig utan fick linjera upp ett sådant själv.
Det gick.

Den 18.12.1967 höll jag ett föredrag för Pensionärsföreningen, Katrineholm, om spelmän och låtar från Katrineholms-trakten. Bland åhörarna märktes Abel Valfrid Andersson, Bergsgatan 5, Katrineholm. Han är född 28.4.1898 i Täckhammar, Bärbo. Flyttade till Forssjö bruk 1900. Fadern Alfred Andersson arrenderade Ö:a Djulö 1914 - 1962. Han dog 1.4.1965, 96 år gammal. Fr.o.m. 1962 bor Abel Andersson i Katrineholm där han äger fastigheten Bergsgatan 5. Han är gårdskarll i Oppundabanken, och det jobbet sköter han med den äran.

Abel är ingen spelman. Men sångare är han och har som sådan medverkat i Immanuelns kyrkans kör. Han är varmt religiös, vilket märks på hans dikter. Han lever i bibelns värld och är mycket förtrogen med bibelns språk och tankevärld.

Han diktar i ord och toner: han kläder sina tankar i diktens form till en melodi, som han själv komponerat. Det är ganska säreget. Vid ett par besök hos mig i januari 1968 har jag upptecknat följande 8 ton-dikter.

Text: Hör du gamla farbror göken,
säg vem sjunger du väl för?
Är det någon gökefröken,
som nu din stämna hör?
Eller är det väl din maka,
som du sjöng för ren i fjöl?
Hon vill ej din sång försaka,
ty hon hörde, när du gol.

uppt. 9.1.1968.

593. Sommarsåsa

Gånglåt

FOLKET. 11.1.1968.

En midsommarvisa från Stora Malm: "Midsommarkväll, drömmarnas kväll, du skönaste kväll uti Norden..." Orden och tonerna "fick" Abel Andersson midsommarafton 1953. Här sjunger han visan medan nedtecknaren spelman Gustaf Wetter spelar tonerna på sin fiol.

Genuin folklöre från Sörmland, visst finns den.

=====

Den 22 december 1951 gick Abel Andersson nere vid sjön på Öster Djulös ägor och plöjde. Kyrkklockorna ringde över bygden. Då kom en julpsalm för honom, ord och musik: "Till det folk som bor i öken kommer han som ljuset är. Barnen uti tidens öken, Han bud om Faderns kärlek bär." - Det kommer som ett nysande, säger sångaren och diktaren Abel Andersson. - Våldigt trevlig förkylning du har, tycker spelman Gustaf Wetter, som just nu håller på att teckna ner Anderssons texter och melodier.

En 600-700 låtar från Sörmland har Gustaf Wetter tecknat ner vid det här laget. Han har hållit på sedan 1932. Nu ska han numrera varje spelman. - Det finns inte många spelmän i Sörmland som jag inte känner, säger Wetter, ordförande i Sörmlands spelmansförbund. Som är Sveriges äldsta, men inte största, trots 280 medlemmar. - Man skulle inte kunna tro att det finns så mycket genuin folkmusik så nära Stockholm, säger spelman Wetter. Sin sjuhundraförsta (eller vad det nu kan vara) folkmusiker har Wetter alltså träffat i Abel Andersson. Som är främst sångare och diktare och inte så mycket spelman, fast han spelar lite fiol.

- Jag har hittat en till i Bie, säger Wetter, men jag ska klara av Abel först. Tre av Anderssons "låtar" hade Wetter tecknat upp när vi hälsade på. En sommarvisa om Fagertjärns ros i Tiveden, en Midsommarvisa från Stora Malm och "en glad melodirunt om göken". Det var i mitten på maj, berättar Abel. Jag kom ut ur stallet, meddetsamma jag kom ut gol göken och visan blev då som en fråga till göken. Och Fagertjärns rosor den drömde Abel Andersson om en gång efter att ha läst en notis i tidningen om rosornas förökning. - Jag drömde jag var ute på sjön och såg de gröna knopparna på botten. De växte och jag skulle hjälpa till att få upp dem, men det gick inte. Så växte de i alla fall upp och låg där på vattnet, de röda näckrosorna ...

- Jag får mina dikter och toner från naturen, säger Abel Andersson.

B.K.

uppt. 9.1.1968.

594. Midsommarvisa från Stora Malin

Text: Midsommarkväll, drömmarnas kväll,
du skönaste kväll uti Norden.

Just nu svävar drömmarnas fe över jord,
hon vandrar bland dukade borden.

Hon rör med sin hand vid rodnande kind
och viskar så ljuvliga orden.

Små älvor nu leka kring midsommarstång.
Hör, göken, han ropar i skogen!

"Kom som en gåva till mig på Öster Djulö midsommaraftonen 1953 kl. 6 e.m."

595. Fagertärns ros

Komponerad och diktad 13.8.1967.

Valstakt.

Text: När björkarna lövas på Fagertärns strand
 uti Tiveden, skogarnas land,
 då stiger en blomma ur Fagertärns famn
 som en glödande eld med sin kalk.
 Den vilar på vågen så lycklig och fri
 och tonar sin livsmelodi.

Abel Andersson fick uppslaget till dikten och melodien, när han gick och plöjde på gårdet 22.12.1951, en ovanligt mild vinter.

uppt. 17.1.1968.

596. Julpsalm

And^{te}

Text: Julens klockor härligt ringa över hav och land och stad.
 De ett ljuvligt budskap bringa: född är Jesus, min själ var glad!
 Himlabarn, du glädje bjuder åt en värld så hård och kall.
 Änglaskarans lovsång ljuder än i dag över världen all.

En hyllning till blomsteranläggningen och fontänen norr om Oppunda-
banken. "Det tände med ens, när jag från det mörka pannrummet kom opp
i solskenet och fick se den vackra blomstergården".

uppt. 17.1.1968.

597. Hymn

Text: Var hälsad gryning i rosengården!
Mitt hjärta fylles med jubelsång.
När Gud om blommorna tager vården
jag ville vandra här dagen lång
och se Hans under i sköna syner
som Edens lustgård i morgonstund.
Med himmelsk renhet i håg och sinne
på knä i Skaparens blomsterlund.

En tacksamhetens sång för en underbar räddning: Abel Andersson hade så när blivit ihjälbränd av en traktor, som fattat eld. Han räddade sig genom att ha sinnesnärvaro att slita av sig kläderna. När han strax efter satt på traktorn och plöjde sjöng han denna visa i kapp med lärkorna, som drillade i skyn.

Text: Det sjunger i skyn, det sjunger i byn,
det sjunger så vackert i skogen.
Var gryende dag till Herrens behag med lovsång jag vill vara trogen.
O, härliga lott! O ljuvliga lott!
En medlem av Gudsriket vorden.
O, härliga lott! O, ljuvliga lott!
En försnak av himlen på jorden.

uppt. 17.1.1968.

598. Det sjunger i skyn

The musical score is written on six staves. The first three staves contain the main melody in a treble clef with a 6/8 time signature. The fourth staff is labeled 'Kör:' and contains a choral part. The fifth and sixth staves continue the melody. The score concludes with a double bar line and a decorative flourish.

599. Liljornas-sång

The image shows a handwritten musical score for a song titled 'Liljornas-sång'. The score is written on seven staves of music. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 6/8. The notation includes various note values, rests, and bar lines. The final staff ends with a double bar line and a decorative flourish.

Text: Gömd uti skuggan av lundarnas tempel
 jag växer bland syskon vita som jag.
 Renhetens färg i klockornas kalkar
 skyddad av dräkten: grönaste blad.
 Dräkten blev skänkt av den Eviges händer,
 doften mig gavs på Hans skapareord.
 Växer jag vit vid åkrar och stränder,
 dofta jag vill till Guds ära på jord.

Abel Andersson är söndagsskollärare och mycket barnkär. En söt liten 3-årig flicka vinkade och log mot honom, då han satt på kondis. Detta gav anledning till följande lilla tondikt.

uppt. 17.1.1968.

600. Bara en liten silverton

Andante.

Text: Bara en liten fågel, som sjunger i tidig vår
kan stämna vår själ till jubel,
och sången till hjärtat går.

Katrineholms Kuriren. 26.4.1968.

Abel Andersson 70 år.

Strax före jul 1967 höll jag ett föredrag för Pensionärsföreningen i Katrineholm om spelmän och låtar från Katrineholmstrakten. Bland åhörarna märktes Abel Valfrid Andersson, Bergsgatan 5, Katrineholm. Efter föreläsningen pratade vi med varandra, och jag fick då reda på att han hade några sånger, som han ville ha upptecknade. På det sättet lärde jag känna sångaren och diktaren Abel Andersson (Abel från Öster-Djulö) och det var en intressant bekantskap.

Han är född i Täckhammar, Bärbo den 28 april 1898 och fyller således på söndag 70 år. Han kom till Forssjö bruk år 1900. Fadern, Alfred Andersson, arrenderade Öster-Djulö åren 1914 - 1962. De flesta äldre katrineholmare kände den gamle hedersmannen. Han dog 1965, 96 år gammal. En trägen och trogen arbetare vid plog och harv har Abel varit i hela sitt liv. Många av hans dikter har tillkommit då han kört sina trogna arbetskamrater framför plogen: hästarna. På sistone ersattes de av traktorn. Den höll på att kosta honom livet, då den en gång råkade i brand och antände Abels oljedränkta kläder. Han blev svårt bränd men klarade sig dock, förunderligt nog. Nu går han och knallar som gårdskarl och hustomte vid Oppundabanken, och det jobbet sköter han sannerligen med den äran.

Abel är ingen spelman, men sångare är han och har medverkat i Immanuelskyrkans kör. Han är varmt religiös, vilket märks på hans dikter. Han lever i bibelns värld och är mycket förtrogen med bibelns språk och tankar. Han diktar både i ord och toner: han kläder sina tankar i diktens form till en melodi, som han själv komponerat. Det är ganska säregget. Vid ett par besök hos mig i januari 1968 har jag upptecknat åtta tondikter.

En sommarvisa handlar om göken och är en gänglåt, som gott kunde vara ett utmärkt bidrag vid en kompositionstävling för sörmländska spelmän. Ett par melodier, Midsommarvisa från Stora Malm och Fagertärns ros, har valsens kännetecken och kunde gott bli schlager, och goda sådana, ty båda är originella och lättsjungna. En julpsalm har han diktat, en hyllningsdikt till blomsteranläggningen intill Oppundabanken samt en tacksamhetens sång efter den underbara räddningen, då han höll på att bli ihjälbränd.

En hedersman är Abel, blygsam, försynt och tystlåten. En arbetsmyra har han varit i hela sitt liv och kan aldrig gå sysslolös. Måtte Du ha vett att vila Dig efter fyllda 70 år! Jag föreslår att Du kopplar av med en resa till Det Heliga Landet, där Du med egna ögon kan få se de platser, som Du så många gånger haft i Dina tankar, då Du till Dina egna tonska - pelser diktat Dina hymner och psalmer.

"Det sjunger i skyn,
 det sjunger i byn,
 det sjunger så vackert i skogen.
 Var gryende dag
 till Herrens behag
 med lovsång jag vill vara trogen.

O härliga lott, o ljuvliga lott!
 En medlem av Gudsriket vorden.

O härliga lott, o ljuvliga lott!
 En försmak av himlen på jorden".

Gustaf Wetter.

Katrineholms.- Kuriren. Torsdag den 31 oktober 1968.

Så här kommer också många av fru Ahlséns visor till, under vilostunderna när hon ska försöka sova. För säkerhets skull finns alltid block och penna i närheten.

Diktare vid Diskbaljan.

- Finns det någon som vill hjälpa mig skriva noter och en och annan melodi, undrar Elka Neslha, Sköldinge.

Så stod det i en vädjande annons i KK för en tid sedan. Elka Neslha. Bakom den exotiska pseudonymen döljer sig en helt vanlig svensk dam, som arbetar som hemsamarit i Sköldinge och har en hemmafrus vardagliga förflutna. Så till vida skiljer sig dock hennes tillvaro från de flesta, att den är fylld av diktande.

Fru Lilly Ahlsén, hon heter så egentligen - Elka är namnens initialer och Neslha är helt enkelt Ahlsén baklänges - diktare när hon står vid diskbaljan, när hon handlar och när hon ligger och försöker sova. Hon har ständigt block och penna i närheten.

Det är visor fru Ahlsén skriver. Hon hittar alltid på sina rim "sjungande i huvudet" så att säga.

- Det går lättare då. Jag måste alltid ha melodi samtidigt för att få rytmen, säger hon.

Nästan alla melodier hittar hon också på själv. Ibland sjunger hon in dem på band. Annars får hon lagra dem i minnet, för hon kan inte skriva noter.

- Det är mitt problem, säger hon. Inte har jag kunnat försöka få något publicerat heller när jag inte har noter till. Ska det inte finnas någon notkunnig som vill skriva ner det jag sjunger upp? undrar hon. Inte ett enda svar fick jag på annonsen.

Men fru Ahlsén har i alla fall nöje av sitt diktande. Hon skriver om allt vad som faller henne in.

- Så länge jag har kunnat hålla i en penna, har jag haft den här hobbyn, säger hon. Det är nästan så man blir arg ibland att man inte kan få vara ifred för visidéer. När man står i dörren för att gå till jobbet kommer en vers över en. Antingen ska man då skriva ner den och komma för sent, eller också grämer man sig över att man tappat bort idén tills man kommer hem.

Fru Lilly Ahlsén,

Ramstavägen 3

Sköldinge

0157/50443

född 1914 i Ehånger, Västmanland.

Med anledning av bifogade tidningsartikel fick jag fru Ahlséns adress och besökte henne 11.11.1968.

Resultatet blev följande 3 visor.

601. Skogstorpens dröm

Handwritten musical score for "Skogstorpens dröm". The score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of six staves of music. The first staff has the handwritten text "Du - vil! Stor-Sko-gens Bryn" written below it. The music is a simple, melodic tune with a clear structure, ending with a double bar line and a final chord.

Invid Storskogens bryn
 strax vid vägen från byn
 ligger torpet, som du håller kärt.
 För dig lugn, ro och frid
 långt från oro och strid:
 en idyll för din längtande själ.
 Där ville du drömma i vårkvällen blå,
 där ville bland blommor och grönska du få
 känna odlarens glädje, när mognad ger lön,
 ja först då, vore världen din skön.

Uti ängstjärnen säv
 synes smygande räv
 söka middag av and och fasan.
 I en svävande sky
 dimmor komma och fly,
 finna hägn mellan tallar och gran.
 Du stannar på tunet, hör trastarnas sång
 i lärkgran och björkar, och åter en gång
 ser du borta i backen hur vårsolens lek
 följer binen bland enar och ek.

Där gav du rådjuren hö
 och i nyfallen snö
 såg du spår efter harar som flytt.
 Snart skall sipporna blå
 invid skogsstigen stå.
 Kanske grävlingen kommer på nytt.
 Här ville du dröja att återigen
 höra uggla och duva, som svara sin vän.
 I din hand vill du hålla den rogivna stund,
 som ger längtan och tankarna grund.

Elka Neslha